

RECU LL DE PREMSA

Sis grups editorials concorren per a publicar la segona edició del 'Diccionari de la llengua catalana' de l'IEC

7 de juliol del 2006

[Consulta El Butlletí de l'IEC](#)

Sis editorials concorren publicació Diccionari català IEC

Sis grups editorials han presentat propostes per publicar la segona edició del "Diccionari de la llengua catalana", de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), que és el normatiu, i que es posarà a la venda el dia de Sant Jordi de l'any vinent, quan es compleix el centenari de la institució.

Les empreses que concorren són "Hermes Editora General", "Columna Edicions", del grup Planeta; "Editorial Cruilla"; "Editorial Teide"; "Edicions 62 i Enciclopèdia Catalana", i el grup integrat per "Albertí Editors, Cossetania Edicions, Eumo Editorial, L'Arc de Berá, Pagès Editors i Edicions Vicens Vives", segons un comunicat fet públic avui.

El termini per presentar propostes es va tancar el 23 de juny i, abans que aquestes es formalitzessin, s'havien interessat per la convocatòria un total de dinou empreses.

La segona edició del IEC constarà de 69.986 articles o entrades, que superen en 2.420 les 67.566 de l'actual, que data del 1995.

Per publicar la primera edició, es van presentar cinc grups i va guanyar el liderat per "Enciclopèdia Catalana i Edicions 62".

Aquesta primera edició va ser prologada per Emili Giralt Raventós, president de l'IEC en aquella època, i conté una introducció a càrrec d'Antoni Maria Badia i Margarit, llavors president de la secció filològica de l'institut.

Fins ara, s'han editat 144.738 exemplars, a més de 10.121 de l'edició de manual i uns altres 1.800 en CD-ROM.

Els antecedents d'aquest diccionari es remunten als primers treballs lexicogràfics iniciats per l'Institut d'Estudis Catalans l'any 1911, que van prendre cos el 1932 amb la publicació d'un "Diccionari General de la Llengua Catalana", dirigit i prologat per Pompeu Fabra.

Seis grupos editoriales optan a publicar la segunda edición del 'Diccionari de la llengua catalana' del IEC

Los grupos editoriales Hermes Edita, Columna, Cruïlla, Teide, Edicions 62 y Enciclopèdia Catalana, así como las editoriales Albertí Editors, Cossetània Edicions, Eumo Editorial, L'Arc de Berà, Pagès Editors y Edicions Vives, que se han asociado para el proyecto, han presentado sus propuestas en el concurso público convocado para la publicación de la segunda edición del 'Diccionari de la llengua catalana' del Institut d'Estudis Catalans (IEC).

El nuevo diccionario se pondrá a la venta para Sant Jordi de 2007, en el marco de la conmemoración del Centenario del IEC, fundado en 1907, según informó hoy este organismo.

El plazo para presentar las propuestas finalizó el pasado 23 de junio y está previsto hacer pública la oferta ganadora a finales de julio. El IEC entregará el original como muy tarde el 16 de octubre.

La segunda edición del diccionario constará de 69.986 artículos o entradas, que superan en 2.420 las 67.566 del actual volumen, publicado en 1995 por el grupo liderado por Enciclopèdia Catalana y Edicions 62.

Sis editorials concorren per publicar la segona edició del 'Diccionari de la llengua catalana' de l'IEC

Barcelona.- Sis empreses o grups editorials han presentat propostes en el concurs públic convocat per a la publicació de la segona edició del 'Diccionari de la llengua catalana' de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC), que és el diccionari normatiu. El nou DIEC es posarà a la venda per Sant Jordi del 2007, en el marc de la commemoració del Centenari de l'Institut, fundat l'any 1907.

Segons ha informat l'Institut d'Estudis Catalans, les empreses que han concorregut al concurs són, per data de presentació, les següents: Hermes Editora General, candidatura de l'agrupació editorial formada per Castellnou Edicions, que lidera el grup, més Edicions Bromera, Editorial Claret i Editorial Moll; Columna Edicions, del grup Planeta; Editorial Cruïlla; Editorial Teide; Edicions 62 i Enciclopèdia Catalana, i la candidatura formada per Albertí Editors, Cossetània Edicions, Eumo Editorial, L'Arc de Berà, Pagès Editors i Edicions Vicens Vives.

El termini per a presentar propostes es va tancar el passat 23 de juny i, abans de formalitzar-les, es van interessar per la convocatòria dinou empreses. A final de juliol es podria fer pública l'oferta guanyadora i l'Institut ha de lliurar l'original com a màxim el 16 d'octubre vinent. La segona edició del DIEC constarà de 69.986 articles o entrades, que superen en 2.420 les 67.566 de l'actual.

En la primera edició del DIEC, publicat l'any 1995, cinc grups es van presentar al concurs, que va guanyar el grup liderat per Enciclopèdia Catalana i Edicions 62, amb tres editorials més: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Editorial Moll i Edicions 3 i 4. Aquesta primera edició va ser prologada per Emili Giralt i Raventós, president de l'IEC en aquella època, i conté una introducció a càrrec d'Antoni M. Badia i Margarit, aleshores president de la Secció Filològica de l'Institut. Fins ara, se n'han editat 144.738 exemplars, a més de 10.121 de la versió manual i 1.800 en CD-ROM.

Un diccionari amb història

Els antecedents del 'Diccionari de la llengua catalana' de l'IEC es remunten als primers treballs lexicogràfics iniciats per l'IEC l'any 1911, que van prendre cos el 1932 amb la publicació del 'Diccionari general de la llengua catalana', dirigit i prologat per Pompeu Fabra.

L'any 1954 es va publicar una segona edició, prologada per Carles Riba però limitada per les exigències de la censura vigent durant la dictadura franquista. Posteriorment, aquest diccionari va ser repetidament reeditat i, sobretot a partir de 1980, amb la restitució de les institucions democràtiques i la normalització lingüística, es va convertir en 'una eina indispensable en l'ensenyament i per a l'ús de la llengua pròpia', segons ha destacat l'IEC.

Sophie Marceau, mujer fatal

La actriz interpreta su "primer papel glamouroso, después será tarde"

BEGOÑA PIÑA

Madrid. Servicio especial

Sophie Marceau ha esperado veintiséis años para subirse a unos zapatos de tacón, ponerse una falda de tubo, pasear misterio tras unas gafas oscuras, mostrar indiferencia ante la admiración de los hombres y encenderse pitillos para apagarlos casi inmediatamente. La actriz francesa cuenta desde ahora en su filmografía, cuando está a punto de cumplir los cuarenta, con un personaje de mujer fatal, el de Chiara, papel principal, junto con el que interpreta Yvan Attal, en *El secreto de Anthony Zimmer*, ópera prima

más, ésta es una de las ventajas de ser mujer hoy, que tenemos muchos papeles que desempeñar".

Papeles que ella ha ido acumulando en la ficción desde su debut, a los catorce años, en *La fiesta*, de Claude Pinoteau. Casi quince años después, *La hija de D'Artagnan*, de Bertrand Tavernier, le dio prestigio, y *Braveheart*, de Mel Gibson, la hizo famosa. Luego vinieron títulos como *Más allá de las nubes*, de Antonioni y Wenders; *El sueño de una noche de verano*, de Michael Hoffman, o *El mundo nunca es suficiente*, de Michael Apted, donde fue una *chica Bond*. Dio un paso más cuando decidió escribir y dirigir su propia película, *Háblame de amor*, con la que inició un camino nuevo que ahora continúa. La actriz ya prepara para el próximo mes de septiembre su segunda película como directora, "un thriller psicológico, el relato de una mujer que va a manipular a un hombre para cumplir una venganza", afirma.

El secreto de Anthony Zimmer es un thriller con historia de amor, que cuenta una doble persecución, la de la policía, por un lado, y la de unos asesinos del antiguo bloque soviético, por otro, que quieren dar caza a Anthony Zimmer, un famoso estafador del que, sin embargo, nadie conoce su aspecto. Un veterano policía, Akerman, interpretado por el prestigioso actor Sami Frey, tiene la clave para atraparlo, sabe que el estafador arriesgará su vida sólo por una cosa, por una mujer, Chiara. Ella, en su intento de ponerse en contacto con Zimmer, seguirá un plan para el que necesita una víctima y engañará a François, un hombre normal y corriente que comienza a vivir una auténtica pesadilla. "Es cine negro, como de Hitchcock pero modernizado. Aunque

EMILIA GUTIÉRREZ

Sophie Marceau, fotografiada ayer en Madrid

escrita y dirigida por Jérôme Salle, que llegará a las salas españolas el día 14.

"Ya era hora de hacer un papel más femenino, más glamouroso, después iba a ser demasiado tarde. En la vida, como soy muy activa, me resultan mucho más prácticos los pantalones", dice la actriz, que lleva falda, aunque por la forma de sentarse y de moverse es evidente que no está acostumbrada a ella. "Yo soy más jefe de obra que secretaria de una producción exquisita. Pero como actriz me divierte mucho cambiar y, ade-

la intriga policial tal vez hubiera necesitado un poco más de trabajo, me fascinó la limpieza del guión, lo claro y sencillo que parecía todo", explica Marceau.

La actriz -que confiesa que le gustaría trabajar con Alejandro Amenábar- concluye: "Yo necesito explorar, tener compasión hacia mis personajes, entender la historia, creer en algo... Un personaje tiene que ser alguien con quien tuviera ganas de estar, hay miles y miles de vidas para interpretar, no tienen que ser héroes, pero sí darme sensación de humanidad y de amor". ●

Fallece Juan de Ávalos, escultor del Valle de los Caídos

El escultor Juan de Ávalos, académico de Bellas Artes y autor de numerosas obras y monumentos, pero sobre todo conocido por sus enormes figuras del Valle de los Caídos, falleció en la noche del jueves, a los 94 años, en Madrid. Trabajó hasta última hora los relieves para el monumento a Alfonso XIII en la localidad madrileña de Colmenar de Oreja. Son famosas sus figuras yacentes de los amantes de Teruel en los sarcófagos de alabastro de la iglesia de San Pedro de esa ciudad. Fue, asimismo, retratista del sha de Persia, al que dedicó una estatua ecuestre de cinco metros.

EFE

BREVES

Los Rolling cancelan su concierto en Barcelona

Los Rolling Stones han cancelado definitivamente sus conciertos en Barcelona y Madrid después de que éstos hubieran sido aplazados hasta el 2007 por el accidente que sufrió el guitarrista Keith Richards en Nueva Zelanda, que obligó a recomponer la gira, según informaron fuentes de la promotora Gamercó. Estos dos conciertos en España se suman a los de Bruselas, Göteborg, San Petersburgo, Brno, Varsovia, Atenas, Zagreb y Frankfurt, que también habían sido aplazados hasta el año que viene y que ahora han sido cancelados definitivamente. Una nota publicada en la página web de la banda señala que "habiéndose confirmado el itinerario de su gira europea, desafortunadamente The Rolling Stones ha tenido que cancelar las fechas que se intentaban reprogramar". - Redacción

Seis editoriales compiten por el nuevo DIEC

Seis grupos editoriales han presentado propuestas para publicar la segunda edición del *Diccionari de la llengua catalana*, del Institut d'Estudis Catalans (DIEC), que es el normativo, y que se pondrá a la venta el día de Sant Jordi del próximo año, cuando se cumple el centenario de la institución. Las empresas que concurren son Hermes Editora General, Columna Edicions, del grupo Planeta; editorial Cruilla; editorial Teide; Edicions 62 y Enciclopèdia Catalana, así como el grupo integrado por Albertí Editors, Cossetània Edicions, Eumo Editorial, L'Arc de Berà, Pagès Editors y Edicions Vicens Vives. El plazo para presentar propuestas se cerró el 23 de junio y, antes de que éstas se formalizaran, se habían interesado por la convocatoria un total de diecinueve empresas. La segunda edición del DIEC constará de 69.986 artículos o entradas, que superan en 2.420 las 67.566 de la actual, que data de 1995. Para publicar la primera edición se presentaron cinco grupos y ganó el liderado por Enciclopèdia Catalana y Edicions 62. Esta primera edición fue prologada por Emili Giralta Raventós, entonces presidente del IEC, y contiene una introducción a cargo de Antoni M. Badia i Margarit. Hasta ahora se han editado 144.738 ejemplares, además de 10.121 de la edición de manual y otros 1.800 en CD-ROM. Los antecedentes se remontan a 1911 y tomaron cuerpo en 1932 con el *Diccionari general de la llengua catalana*, dirigido por Pompeu Fabra. - Redacción

¡¡CUIDADO CON ESTOS TIPOS!!
PUEDEN HACER DE TI UNA ESTRELLA... O ESTRELLARTE

Una película de GABRIEL GUILLÉN CUERVO
ENRIQUE VILLÉN FRAN PEREA PACO LEÓN MANUEL TALLAFÉ
SANCHO GRACIA MANUEL MANQUINA CELINE TYLL LAUREN POSTIGO MARIA JIMÉNEZ

ALEXANDRA Palau Balaña Multicines 7 CINESA HERON CITY
CINESA LA MAQUINISTA CINESA DIAGONAL CINESA MAREMAGNUM
CINESA DIAGONAL MAR FILMAX GRANVIA OSCAR ALBENIZ RAMBLA
OSCAR MULTIBARRA IMPODA OBRA C. ARENYS CINESA BARCELONA CINESA BARCELONA CINESA BARCELONA
MULTIPLAZA EL NORO MULTIMADRE HISPANO PALACIO DE LA MÚSICA MULTICINE BARCELONA
MULTIPLAZA EL NORO MULTIMADRE HISPANO PALACIO DE LA MÚSICA MULTICINE BARCELONA
OSCAR EL NORO MULTIMADRE HISPANO PALACIO DE LA MÚSICA MULTICINE BARCELONA
OSCAR EL NORO MULTIMADRE HISPANO PALACIO DE LA MÚSICA MULTICINE BARCELONA

TEATRE
AUDITORI
SANT
CUGAT

TEATRE

Dijous, 13 de juliol
22 h
Divendres, 14 de juliol
22 h

Direcció, Idea i guió
Jordi Milán

VENDA DE LOCALITATS

93 589 12 68

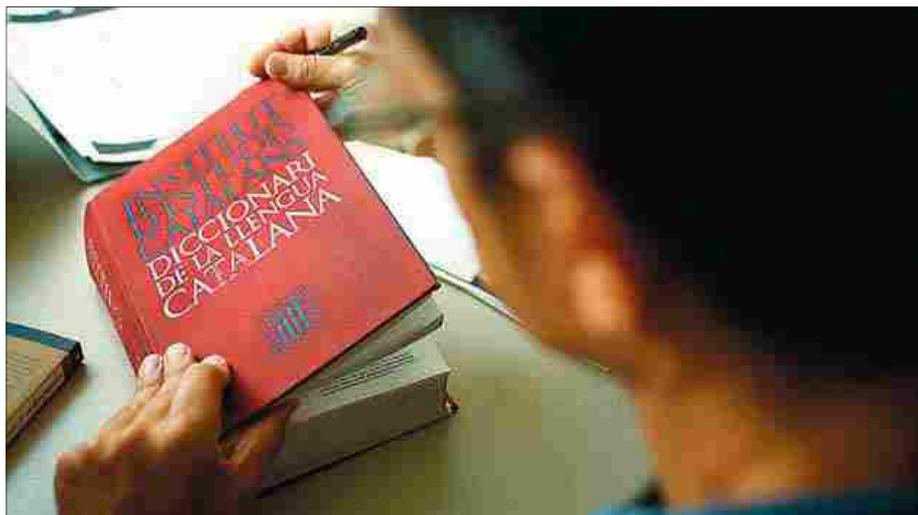
www.teatre-auditori.santcugat.org

Entitats Benefactores

Col·labora

El diccionari de l'IEC ha esdevingut una eina clau en el procés de normalització de la llengua catalana ■ RUTH MARIOT

La primera edició del 'Diccionari de la llengua catalana' de l'IEC, del 1995, ha venut més de 150.000 exemplars

Sis grups volen fer el nou Fabra

Jordi Capdevila
BARCELONA

La nova edició del *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC) incorporarà 2.420 entrades noves a les 67.566 que té l'actual i estarà a les llibreries el 2007 per Sant Jordi.

Sis empreses o grups editorials han presentat propostes al concurs públic convocat per l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) per fer aquesta segona edició. Es tracta d'Hermes Editora

General, que agrupa les editorials Castellnou, Bromera, Claret i Moll; Columna Edicions, del Grup Planeta; Editorial Cruïlla; Editorial Teide; Edicions 62 i Enciclopèdia Catalana –que van juntes–, i el grup format per les editorials Albertí, Cossetània, Eumo, L'Arc de Berà, Pagès i Vicens Vives. Aquestes editorials i grups van presentar les seves propostes abans del 23 de juny i a finals de juliol es podria fer pública l'oferta guanyadora. L'IEC lliurarà l'original abans del 16 d'octubre.

La primera edició del *DIEC* la va publicar el 1995 un grup liderat per Enciclopèdia Catalana i Edicions 62 amb 3 editorials més: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Moll i Edicions 3i4. Fins ara se n'han fet 144.738 exemplars, a més de 10.121 de la versió manual i 1.800 en CD-ROM.

El *DIEC* és el diccionari normatiu i de referència de la llengua catalana, que es va iniciar el 1911 amb els primers treballs lexicogràfics i va prendre cos el 1932 amb la publicació del *Dicci-*

onari general de la llengua catalana, dirigit i prologat per Pompeu Fabra. L'any 1954 se'n va fer una segona edició, amb pròleg de Carles Riba, limitada per la censura. Posteriorment va ser repetidament editat, sobretot a partir del 1980, perquè es va convertir en l'eina bàsica de la recuperació lingüística. Aquest fet va motivar que a finals del 1992 des del mateix IEC sorgís la necessitat de fer un nou diccionari normatiu adequat a l'època, que va veure la llum el 1995. ■

Cultura en breu

ESCULTURA Mor Juan de Ávalos, l'escultor del Valle de los Caídos

L'escultor Juan de Ávalos, autor de les figures del Valle de los Caídos, va morir dijous a la nit a Madrid a l'edat de 94 anys a conseqüència d'un problema cardíac. Juan de Ávalos, acadèmic de belles arts, va estar treballant fins dimecres al seu estudi en diversos projectes, entre els quals el relleu sobre Alfons XIII que li havien encarregat a la localitat madrilenya de Colmenar de Oreja.

MÓN EDITORIAL Jordi Herralde, nomenat Comanador de les Arts de França

L'editor d'Anagrama, Jordi Herralde, rebrà el pròxim dia 20 a Barcelona la insígnia de Comanador d'Arts i Lletres de França, la més alta condecoració del ministeri de Cultura d'aquest país, pel seu treball a favor de la literatura francesa. Des d'Anagrama, Herralde ha descobert als lectors de l'Estat espanyol molts autors de llengua francesa com Amélie Nothom o Yasmina Reza, i ha treballat perquè escriptors com Enrique Vila-Matas, Joan Marsé o Jaume Cabré siguin coneguts a França.

PATRIMONI 16,2 milions per al nou Museu de les Col·leccions Reials

El consell de ministres ha aprovat la contractació de la primera fase de la construcció del Museu de les Col·leccions Reials per un import de 16,2 milions d'euros. El museu, que s'ubicarà prop del Palau Reial de Madrid, pretén donar a conèixer fons de Patrimoni Nacional –tapissos, cartruatges, pintura, escultura– que encara no estan exposats.

Frankfurt 2006 unirà editors en castellà i català per primer cop

Redacció BARCELONA

Per primer cop en més de vint anys, l'espai destinat als editors catalans a la pròxima Fira del Llibre de Frankfurt reservarà un lloc als volums que es fan en castellà des de Catalunya i que no disposen d'estand propi amb les respectives editorials, de manera que ja es començarà a difondre el missatge que la cultura catalana, convidada d'honor a Frankfurt el 2007, s'expressa tant en català com en castellà.

Fins ara els metres quadrats del recinte dedicats als editors catalans els omplien la Generalitat de Catalunya i l'Associació d'Editors en Llengua Catalana (que agrupa segells del Principat, el País Valencià i les Illes Balears). A partir del 2006, i amb vista a la cita del 2007, el Gremi d'Editors de Catalunya (que representa tots els professionals de l'edició amb seu al Principat, amb independència de l'idioma amb què editin) també farà acte de presència a la zona catalana, en lloc de quedar-se com sempre dins l'estand de la Federació de Gremios de Editors de Espanya.

La comissió executiva de Frankfurt 2007 que es reunirà divendres vinent té previst aprovar l'estand del 2006. Només una minoria d'editors s'han mostrat en desacord amb el projecte de distribució de l'espai, al·legant que s'està preparant el terreny per a l'espanyolització de la presència catalana a Frankfurt de l'any que ve.

La zona catalana a la fira del 2006 inclourà l'expositor de l'Institut Ramon Llull i un estand el doble de gran que el 2005, amb una part de llibres en català i una altra de llibres en castellà. ■

<p>de cajón! FESTIVAL FLAMENCO DE BARCELONA</p> <p>www.the-project.net</p> <p>ABONO 3 conciertos: 10% dto.</p> <p>Radiolé 96.0 FM LA VANGUARDIA</p> <p>902 10 12 12 TEL·ENTRADA telentrada.com CAIXA CATALUNYA</p>	<p>DIEGO AMADOR Piano jondo 12 de julio, 22,00 h. Luz de Gas</p>	<p>ESTRELLA MORENTE Presenta Mujeres 19 de julio, 21,30 h. Palau de la Música</p>	<p>PACO DE LUCÍA 23 de julio, 21,00 h. Gran Teatre del Liceu</p>
---	---	--	---

Reportatge

Un tren negre arriba a Gijón

Comença a la ciutat asturiana la setmana dedicada a la novel·la policíaca i de ciència-ficció

EUGENIO FERNÁNDEZ VÁZQUEZ
GIJÓN

➔ Són dos vagons carregats de literatura que travessen Espanya. Són mig centenar d'escriptors que viatgen al nord. És la 19a Setmana Negra de Gijón, la gran festa de la novel·la policíaca i de la ciència-ficció, el festival asturià que comença cada any amb la sortida del Tren Negre, el divendres de la primera setmana de juliol a les 8.10 hores del matí, a l'estació de Chamartín, a Madrid. En el comboi han viatjat en aquesta edició l'escriptor peruà Santiago Rocagliolo, l'hongarès Kristo Posztákov, el brasiler Fernando Bonassi i una llarga llista de noms. Al capdavant, el director de la trobada, l'escriptor mexicà Paco Ignacio Taibo II.

Parlant als passadissos o apinyats al vagó menjador, els passatgers no fan cas de la plana castellana ni de l'inici de les Foces asturianes. No hi ha temps. Com li agrada dir a Taibo II, els escriptors de la Setmana Negra es mantenen en un permanent estat de conspiració, i mentre el director del festival rep una invitació del Govern veneçolà per fer una setmana negra llatinoamericana, a la taula contigua els ulls de dos dissenyadors i un editor brillen davant la idea de crear una revista, i, una mica més

➔ Un viatger del Tren Negre llegeix *A quemarropa*, publicació que edita l'organització de la setmana de Gijón.

**L'assistència
L'ORGANITZACIÓ
ESPERA REBRE
UN MILIÓ DE
VISITANTS**

enllà, dos escriptors afinen la idea d'escriure una novel·la a quatre mans.

Les confabulacions només s'interrompen per a les conferències de premsa, tres en tot el recorregut, que comencen a Àvila, amb la presentació de les memòries de la guerra de l'Iraq *Cowboys del inferno*, de

l'exmarine Jimmy Massey, i acaben abans d'arribar a Oviedo, amb *Repóker de damas*, de cinc joves autors espanyols. Al migdia, a l'altura de Palència, la conferència de premsa permet als escriptors comentar els seus projectes en marxa. Comença la xerrada el mexicà Eduardo Monteverde, guanyador del premi Rodolfo Walsh de no ficció de l'any passat; segueixen els espanyols Elia Barceló i José Manuel Fajardo, el brasiler Fernando Bonassi i el peruà Santiago Rocagliolo, premi Alfaguara 2006 amb la novel·la *Abril rojo*. I així, una dotzena d'autors dissectionen els lli-

bres que estan gestant.

A l'acabar les conferències de premsa, els autors tornaran a la tasca de la conspiració -sempre segons Taibo II-, en què no pararan fins a arribar a Oviedo, on pujarà el president d'Astúries, Vicente Álvarez Areces, que acompanyarà els escriptors fins a l'estació Jovellanos de Gijón, on el tren serà rebut per la banda municipal al ritme d'un popurrí de ranxeres. I a un parell de quilòmetres, el parc d'Isabel la Católica i les carpes dels llibreters, preparades per vendre 50.000 exemplars *negrisims*. ◻

LLIBRES | EDICIÓ

Nou 'Diccionari de la llengua catalana' per Sant Jordi

EL PERIÓDICO
BARCELONA

➔ Sis grups editorials concorren al concurs convocat per l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) per publicar la segona edició del *Diccionari de la llengua catalana*, que es posarà a la venda el dia de Sant Jordi del 2007, al complir-se el centenari de la institució. Els grups que hi opten són Hermes Editora General, que agrupa les editorials Castellnou, Bromera, Claret i Moll; Columna Edicions, del grup Planeta; Cruïlla; Teide; Edicions 62 i Enciclopèdia Catalana, i el grup integrat per Albertí, Cossetània, Eumo, L'Arc de Berà, Pagès i Vicens Vives.

La segona edició del nou diccionari normatiu constarà de 69.986 entrades, 2.420 més que

SIS EMPRESSES OPTEN A PUBLICAR-NE LA SEGONA EDICIÓ

l'actual, del 1995, publicada per Enciclopèdia Catalana i Edicions 62. Aquesta primera edició va ser pròlogada per Emili Giralta Raventós, president de l'IEC en aquell any, i conté una introducció d'Antoni Maria Badia Margarit, llavors president de la secció filològica de l'Institut. D'aquesta edició, avui esgotada i de difícil localització, se n'han distribuït 144.738 exemplars, a més de 10.121 de l'edició de manual i 1.800 en CD-Rom.

Els antecedents d'aquest diccionari es remunten als treballs lexicogràfics iniciats per l'IEC el 1911, que es van concretar el 1932 en el *Diccionari general de la llengua catalana*, dirigit i prologat per Pompeu Fabra. Les noves entrades del diccionari són fruit dels treballs acumulats per la comissió de lexicografia, que presideix Carles Miralles, poeta i catedràtic de filologia grega, i hauran de ser aprovades pel ple de l'Institut d'Estudis Catalans. ◻

Fila 0 /1/ Música

Comença el festival de Santa Florentina a Canet

El concert inaugural serà un dels tres que es dedicaran a Mozart i la gran música de cambra. El recital al pati d'armes del castell anirà a càrrec del Quartet Elisa de la Scala de Milà juntament amb el clarinetista Fabio Fura. El dia 22 serà el torn de les òperes més populars de Mozart, interpretades per la soprano Miki Mori i el pianista Ricardo Estrada.

/2/ Música

Piano i violoncel obren el Festival Pau Casals

Els joves Danjulo Ishizaka i José Gallardo interpretaran obres de Schubert, Beethoven, Bach, Schumann i Piazzola en el concert inaugural del 26è Festival Pau Casals del Vendrell. Fins al 26 d'agost estan programats 15 concerts dedicats sobretot al violoncel. Entre les cites líriques destaca, el 12 d'agost, el recital de Maria Bayo.

/3/ Música

Girona acull l'actuació del senegalès Cheikh Lô

Considerat un dels màxims exponents dels ritmes *mbalax*, el músic presenta avui la seva fusió de la percussió més tradicional amb el reggae, la rumba del Zaire, la música cubana i el funk africà dins del Festival de Músiques Religioses del Món de Girona que finalitza dilluns. L'actuació de Lô va ser suspesa l'any passat a causa de la pluja.

/4/ Música

Marcus Miller actua a la Mostra de Jazz de Tortosa

El baixista nord-americà, que ha treballat amb artistes com Frank Sinatra, Aretha Franklin, Roberta Flack i Miles Davis, entre altres, ofereix avui el seu únic concert a Espanya a l'Auditori Felip Pedrell de Tortosa. La Mostra de Jazz inclou en la seva programació del cap de setmana concerts gratuïts als carrers i terrasses de la localitat.

sudoku

©SAM GRIFFITHS-JONES / SOLUCIONS: HTTP://ELPERIODICO.DAILYSDOKU.COM

NÚM. 261 (FÀCIL)

NÚM. 261 (DIFÍCIL)

Ompli les caselles buides del següent requadro de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9. No s'ha de repetir cap número en una mateixa fila -horitzontal o vertical- ni subquadrícula de 3x3. El temps mitjà de resolució pot oscil·lar entre els 10 i els 30 minuts, però si triga més, no es desanimi.

SOLUCIÓ DEL NÚM. 260 (FÀCIL)

8	5	2	7	1	3	6	4	9
9	7	1	4	6	2	5	8	3
3	6	4	9	8	5	7	2	1
1	2	6	3	4	7	9	5	8
5	9	3	8	2	6	4	1	7
7	4	8	1	5	9	2	3	6
4	1	9	2	7	8	3	6	5
2	3	5	6	9	1	8	7	4
6	8	7	5	3	4	1	9	2

SOLUCIÓ DEL NÚM. 260 (DIFÍCIL)

2	4	9	3	1	5	7	6	8
3	6	1	8	2	7	5	4	9
5	8	7	9	4	6	1	3	2
8	7	6	5	3	2	8	1	4
1	2	4	7	6	8	9	5	3
6	3	5	1	9	4	2	7	6
6	5	2	4	7	1	9	8	3
4	1	3	2	8	9	6	5	7
7	9	8	6	5	3	4	2	1

9	5				8			
		4				9		
		7	1		5	4		
		3		5		6	8	2
	7		6		3		1	
4	6	8		1		3		
	8		4		1	5		
	1					4		
		6					2	1

				1	9		7	
			5	8		2		
							4	5
7				9		3		
		2				8		
		9		4			6	
8	9							
		6		2	5			
1	7	6						

Sis editorials aspiren a publicar la segona edició del diccionari de l'IEC

● **Barcelona.** Sis grups editorials aspiren a la publicació de la segona edició del *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC). El nou diccionari normatiu es posarà a la venda per Sant Jordi del 2007, en el marc de la commemoració del centenari de l'Institut, fundat l'any 1907. Les empreses que s'hi han presentat són Hermes Editora General; la candidatura de l'agrupació editorial formada per Castellnou Edicions, que lidera el grup, i Edicions Bromera, Editorial Claret i Editorial Moll; Columna Edicions, del grup Planeta; Editorial Cruïlla; Editorial Teide; Edicions 62 i Enciclopèdia Catalana; i el grup integrat per Albertí Editors, Cossetània Edicions, Eumo Editorial, L'Arc de Berà, Pagès Editors i Edicions Vicens Vives. El termini per presentar propostes es va tancar el 23 de juny passat i, abans de formalitzar-les, es van interessar per la convocatòria dinou empreses. A final de juliol es podria fer pública l'oferta guanyadora. L'IEC ha de lliurar l'original com a màxim el 16 d'octubre vinent. La segona edició del DIEC constarà de 69.986 articles o entrades, que superen en 2.420 les 67.566 de l'actual. / EL PUNT

Seis editoriales compiten por publicar el nuevo Diccionari de la Llengua Catalana del IEC

■ Seis grupos han presentado propuestas para publicar la segunda edición del Diccionari de la Llengua Catalana del Institut d'Estudis Catalans. Este diccionario es el que establece la normativa de la lengua catalana y saldrá a la venta en Sant Jordi de 2007, cuando se cumple el centenario de esta institución.

Sis grups editorials opten a publicar la segona edició del 'Diccionari de la llengua catalana' de l'IEC

Els grups editorials Hermes Edita, Columna, Cruïlla, Teide, Edicions 62 i Enciclopèdia Catalana, així com les editorials Albertí Editors, Cossetània Edicions, Eumo Editorial, L'Arc de Berà, Pagès Editors i Edicions Vives, que s'han associat per al projecte, han presentat propostes en el concurs públic convocat per a la publicació de la segona edició del 'Diccionari de la llengua catalana' de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC).

El nou diccionari es posarà a la venda per a Sant Jordi del 2007, en el marc de la commemoració del Centenari de l'IEC, fundat el 1907, segons ha informat avui aquest organisme.

El termini per presentar les propostes va finalitzar el 23 de juny i està previst fer pública l'oferta guanyadora a finals de juliol. L'IEC lliurarà l'original com a molt tard el 16 d'octubre.

La segona edició del diccionari constarà de 69.986 articles o entrades, que superen en 2.420 les 67.566 de l'actual volum, publicat el 1995 pel grup liderat per Enciclopèdia Catalana i Edicions 62.

Pagès puja por publicar la segunda edición del Diccionari del IEC

En 1995 el grupo liderado por Enciclopèdia Catalana y Edicions 62 publicó el Diccionari de la Llengua Catalana del Institut d'Estudis Catalans, una obra que actualizaba el Diccionari general de la llengua catalana de Pompeu Fabra. Ahora, casi 10 años después, y con la intención de poner al día el corpus lexicográfico catalán, el IEC ha convocado un concurso público para elegir a la editorial que publicará esta segunda edición de su diccionario y en el que concursa el sello leridano Pagès Editors junto a otras cuatro empresas comarcales y de ámbito catalán.

Además de Pagès, otros cinco grupos editoriales han presentado propuestas para publicar la segunda edición del Diccionari de la llengua catalana del Institut d'Estudis Catalans (DIEC), que es el normativo, y que se pondrá a la venta el día de Sant Jordi del próximo año, cuando se cumple el centenario de la institución. Las empresas que concurren son Hermes Editora General, Columna Edicions, del grupo Planeta; Editorial Cruilla; Editorial Teide; Edicions 62 y Enciclopedia Catalana, y el grupo integrado por Albertí Editors, Cossetania Edicions, Eumo Editorial, L'Arc de Berà, Pagès Editors y Edicions Vicens Vives. El grupo del que forma parte Pagès Editors combina sellos editoriales del territorio, como Eumo de Vic y Cossetània de Tarragona, con la principal distribuidora de libros de los Països Catalans, L'Arc de Barà; un sello líder en el ámbito de los libros de texto, Vicenç Vives, y la editora especializada en la publicación de diccionarios Albertí Editors.

La segunda edición del DIEC constará de 69.986 artículos o entradas, que superan en 2.420 las 67.566 de la actual, que data de 1995. Para publicar la primera edición, se presentaron cinco grupos y ganó el liderado por Enciclopedia Catalana y Edicions 62. Esta primera edición fue prologada por Emili Giralt Raventós, presidente del IEC en aquella época, y contiene una introducción a cargo de Antoni Maria Badia i Margarit, entonces presidente de la sección filológica del instituto.

Los antecedentes de este diccionario se remontan a los primeros trabajos lexicográficos iniciados por el Institut d'Estudis Catalans en el año 1911, que tomaron cuerpo en 1932 con la publicación de un Diccionario General de la Lengua Catalana de Pompeu Fabra. El IEC asumió como propio este volumen de Fabra hasta 1995, cuando publicó su primer diccionario.

La editorial Moll aspira a la edición del “Diccionari de la Llengua Catalana”

La editorial Moll, dentro de un grupo que lidera Castellnou Edicions, con su sello Hermes, y que integra también a Bromera y Claret, opta a la segunda edición del Diccionari de la Llengua Catalana, del Institut d'Estudis Catalans.

La alianza empresarial en que se ha integrado Moll compite con otras cinco candidaturas, entre las que se hallan Columna (grupo Planeta), Edicions 62 y Enciclopèdia Catalana, Cruïlla, Teide y un grupo con Vicens Vives y Eumo (entre otras editoras).

Moll formó parte del conjunto de editoriales que se responsabilizó de la primera distribución **del Diccionari del IEC**, en 1995. Esta segunda edición constará de casi 70.000 entradas, un aumento de casi 2.000 artículos.

Seis grupos editoriales optan a publicar la segunda edición del "Diccionari de la llengua catalana" del IEC

Los grupos editoriales Hermes Edita, Columna, Cruïlla, Teide, Edicions 62 y Enciclopèdia Catalana, así como las editoriales Albertí Editors, Cossetània Edicions, Eumo Editorial, L'Arc de Berà, Pagès Editors y Edicions Vives, que se han asociado para el proyecto, han presentado sus propuestas en el concurso público convocado para la publicación de la segunda edición del "Diccionari de la llengua catalana" del Institut d'Estudis Catalans (IEC).

El nuevo diccionario se pondrá a la venta para Sant Jordi de 2007, en el marco de la conmemoración del Centenario del IEC, fundado en 1907, según informó hoy este organismo.

El plazo para presentar las propuestas finalizó el pasado 23 de junio y está previsto hacer pública la oferta ganadora a finales de julio. El IEC entregará el original como muy tarde el 16 de octubre.

La segunda edición del diccionario constará de 69.986 artículos o entradas, que superan en 2.420 las 67.566 del actual volumen, publicado en 1995 por el grupo liderado por Enciclopèdia Catalana y Edicions 62.

En defensa pròpia

Vicent Sanchis

La via (actual) valenciana

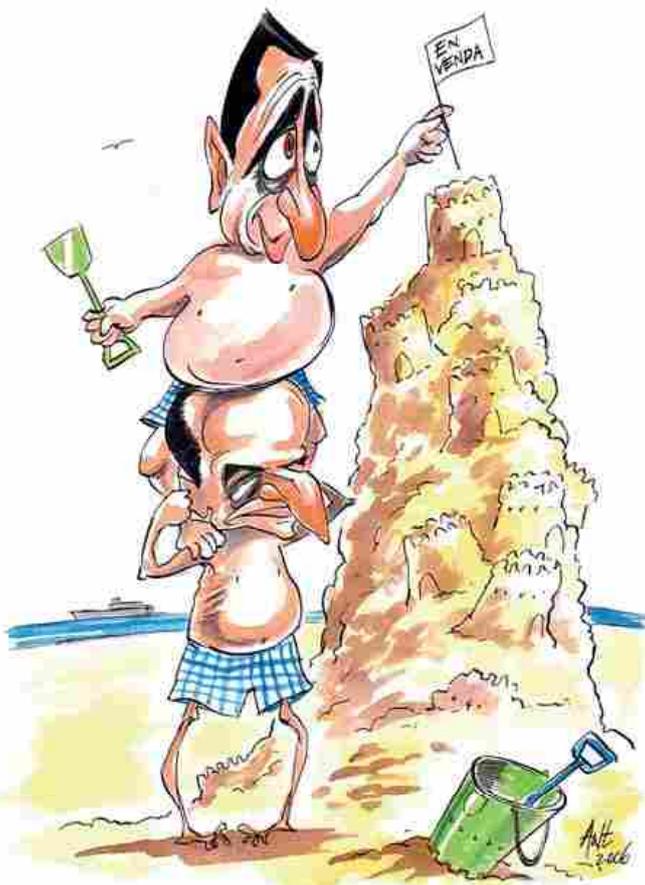
Mentre Ernest Lluch feia classes a la Universitat de València va publicar *La via valenciana*, un manual eixut que definia el model de creixement econòmic de l'època. El debat sobre la industrialització del país va durar dues dècades: la del seixanta i la del setanta. Encara no s'han aclarit del tot. Joan Fuster, per exemple, opinava que el concepte de burgesia homologada i il·lustrada, considerant els referents habituals europeus del segle XIX i començament del XX, no es podia aplicar al cas valencià. El país s'havia industrialitzat molt tard i en precari, a bots i rebots, i la classe dirigent es definia segons el prototip que havia utilitzat Don Santiago Rusiñol per definir els americans: "Aquella gent que ha passat del lloro al gramòfon". Els burgesos valencians havien saltat de la rella per llaurar a fabricar i exportar mobles.

Debats i discussions tan encesos com especialitzats a part, el País Valencià s'ha definit en les darreres dècades per desenvolupar-se frenèticament i desestructurant-se alhora. És aquella una societat convulsa que dona els mateixos genis per metre quadrat que ensurts al segon. Tot creix de manera desbordada i sembla que tot s'hi val si val per créixer i enriquir-se. La mateixa ciutat de València és un caos on la població dels barris tradicionals ha desaparegut i els nou-rics han decidit instal·lar-se en gratacels delirants construïts a banda i banda d'avingudes traçades seguint el model urbanístic de Qatar.

Per acompanyar aquesta cursa cap a vés a saber on ha nascut una classe política autòctona a recer de les noves institucions autonòmiques que segueix al peu de la lletra la mateixa plantilla moral. Tot s'hi val si serveix per ostentar, sense criteri ni ordre lògic. Tot és bo si serveix per constatar que el govern local pixa més alt i més daurat que ningú. No hi va haver gairebé Noucentisme al País Valencià. Si n'hi haguessin hagut, els seus representants tornarien dels panteons per provocar tota mena de malsans a consellers i presidents que han convertit la seva terra en una fira de l'especulació descarnada.

Per acabar d'arrodonir tant de deficiàcia –paraula local apropiada per autodefinir-se– la imatge que els governants valencians volen projectar a l'exterior es basa en la creativitat desbocada, l'alegria i la llum, i les grans oportunitats. La Generalitat pretén fer passar el país com una mena de Califòrnia per colonitzar on els indis reben entusiastes els nous *cowboys*.

Com sol passar, tota aquesta fira també conté elements positius. És cert, per exemple, que el País Valencià és una de les poques regions d'Europa que han estat capaces de consolidar un sector industrial a l'alça –el de la ceràmica d'Onda, Nules i Vila-real, i tota la Plana senecera– en un moment de deslocalització i esgotament de models tradicionals. És cert també que els empresaris innovadors tenen molta més força i eficàcia que en altres zones amb una estructura industrial més arrelada i sòlida, com ara la mateixa Catalunya. És igualment cert que l'urbanisme "desacomplexat" ha provocat tota mena d'estralls al litoral, però ha servit de motor, alhora, per a un sector terciari amb una ementa elogiable. O que ha estat precisament al País Valencià on han fun-

ANTHONY GARNER

“Els governs d'Eduardo Zaplana i Francisco Camps han copiat la pitjor part del món de l'empresa valenciana i han rebutjat la millor”

cionat amb solvència iniciatives en sectors tan arriscats com l'alimentació. Mercadona i Juan Roig s'han convertit en un referent que ha superat la forta competència francesa o alemanya, devoradora d'un eixam de petites empreses autòctones que no han sabut resistir-s'hi ni créixer en el propi mercat.

Si no es digués tot això, la imatge de l'equivocadament denominat "miracle valencià" seria esbiaixada i falsa. Però, fetes aquestes constatacions, cal denunciar amb la mateixa energia l'estratègia d'uns polítics i un govern que han copiat la pitjor part del món de l'empresa valenciana i n'han rebutjat la millor. Els executius d'Eduardo Zaplana i Francisco Camps –i la majoria de les administracions provincials i locals, en mans del PP des de fa més d'una dècada– han imposat un model de creixement en fals i delirant eufòria. On només compta la façana, tot i que després calgui aguantar-la amb pals corcats. On és més important l'embolcall que no el contingut i tenir grans edificis culturals dissenyats pels millors arquitectes que no la programació que els hauria de convertir en alternatives vàlides. Amb un autoodi contrastat, un menyspreu còsmic per les pròpies arrels i un analfabetisme desbocat. Així s'entén que la línia 1 del metro de València tingui grans estacions i vies tercermundistes, i s'explica també un accident que mai s'hauria d'haver produït.

EDITORIAL

El cas de Remedios Sánchez

La detenció de la presumpta assassina de quatre àvies a Barcelona ha estat possible gràcies a un operatiu policial exemplar. Si es confirma l'autoria de Remedios Sánchez, caldrà felicitar els responsables dels Mossos d'Esquadra i els més de 300 agents que han resolt un cas que ha suscitat una gran alarma social en un temps rècord. El dia 10 de juny va aparèixer la primera àvia morta. Tres setmanes més tard els Mossos ja havien aconseguit localitzar-ne la presumpta autora. Com que el jutge ha decretat el secret de sumari, queden encara alguns caps per lligar. No se sap encara amb certesa el mòbil que hauria empès Remedios Sánchez. La detinguda pateix de ludopatia, però el roboratori no sembla justificar els assassinats. En tot cas, aquesta operació torna a constatar l'efectivitat d'una policia que massa sovint ha hagut d'aguantar una desconfiança genèrica i algunes crítiques del tot injustes. Els Mossos d'Esquadra són la policia integral de Catalunya i compleixen amb escreix els objectius de qualsevol altre cos homologat en aquesta part del món. Dit això, però, també cal constatar una anomalia que no depèn dels agents sinó dels seus responsables polítics. Els tres jutjats que investiguen –de moment per separat– el cas han protestat perquè han rebut més informació a través de la premsa que no per la font directa de la investigació. Les filtracions a un mitjà en aquest cas han estat descarades i excessives. Una conducta que evidencia l'escassa professionalitat d'alguns dels qui dirigeixen autèntics professionals.

Una nova oportunitat per al DIEC

L'any 1995 l'Institut d'Estudis Catalans va publicar la primera edició del *Diccionari de la llengua catalana* (DIEC), l'obra bàsica normativa i de referència per a tots els parlants de l'idioma que es parla entre Salses i Guardamar. La publicació d'aquest diccionari havia suscitat una gran expectació. I l'expectació va donar pas immediatament al desengany, perquè van ser molts els especialistes que van criticar un text que va aparèixer ple d'errors i d'incoherències. Després de tant de temps de preparació i treballs, el resultat final va semblar producte d'una improvisació inexplicable. Dotze anys més tard arriba la segona oportunitat. El dia de Sant Jordi del 2007 se'n farà una segona edició, que incorporarà 2.420 entrades a les 67.566 que té l'actual. L'Institut té l'obligació moral i científica de corregir l'error i de convertir aquesta darrera versió en l'obra de referència que ha de ser. D'entrada, sis empreses o grups han presentat propostes al concurs públic que ha d'adjudicar-ne l'edició. Sis grups on hi ha gairebé totes els editorials representatius del sector. La nova llarga espera no ha de defraudar a ningú.